

12. BOUŘE NA MOŘI

36.

Ej, v o nen dá - vný čas, ej, v onen dá - vný čas, Je - žíš spa - si - tel náš.

37.

Ej, v o - nen dá - vný čas, ej, v o - nen dá - vný čas, Je - žíš, spa - si - tel náš.

38.

Ej, v o - nen dá - vný čas, ej, v o - nen dá - vný čas, Je - žíš, spa - si - tel náš.

39.

Ej, v o - nen dá - vný čas, ej, v o - nen dá - vný čas, Je - žíš, spa - si - tel náš.

[: Ej, v onen dávný čas :]
[: Ježíš, spasitel náš :]

stoupil na lodičku,
bral se přes vodičku.

Ej, bouře veliká,
strach, hrůza všeliká.

Velké vlny byly,
lodi příkrývaly.

Pán spal na podušce
v konci na lodičce.

Volali na něho

učedníci jeho:

Spomožiž nám, Pane,
ať nezahyneme.

Pročež se bojíte,
snad malé víry jste?

Pán Ježíš tiše vstal,
moři, větrům přikázal.

Na to rozkázání¹⁾
bylo utíšení.

Moře se zdvihnulo,
větry zastavilo.

Lidé se divili,
že je moc veliká,

že větrové, moře
jeho poslúchají.

Už se nám narodil,
co všecek svět stvořil.

Co stvořil stvoření,
i v zemi koření.

I drobný dobytek,
lidom na úžitek.

¹⁾ povelení

I ve Španělích písni podobná: »Ježíš na lodi« od starodávna známa. Viz: *Geschichte der spanischen Literatur im Mittelalter von Clarus. I. 184.*

40. Z doplňků

Píseň ta pochodzi od Šim. Lomnického. Viz: *Písně nové na evangelia od Š. L. v Praze 1580.* Přidej:

My prosíme tebe,
pohled na nás s nebe.

ve zlé bouři stojí.

V přeblaženém běhu
ved ji k nebes břehu.

Aj, jak věrní tvoji

Bouř tu prudkou staví,
v lodi své nás plaviž!